

Att träna en glen - del 4

Anpassa träningen efter hunden

Vissa hundar har lite svårare att koncentrera sig när det finns andra hundar eller människor runt omkring, eller annat som "stör". Då behöver man fundera lite extra över dels var man tränar, och dels när, det vill säga vad hunden behöver för att komma i bra mentalt och fysiskt träningsläge.

Vissa hundar behöver en rejäl promenad i kroppen innan man börjar träna. Andra behöver kontaktövningar. Vissa kan behöva vara på träningsplatsen en stund och vänja sig innan man kan få någon kontakt alls, innan dess är det ingen idé att ens tänka på att börja träna - inte minst våra kära "kontrollanter" glennarna. Om hunden har svårt att koncentrera sig/lätt blir distraherad (särskilt om hunden är "kontrollant") kanske man i början behöver träna lite mer hemmavid, eller på en plats där man vet att det är ostört och lätt att få kontakt med hunden.

På kurs är det mycket annat som händer och som förare ska man då inte kräva eller förvänta sig för mycket av sin hund där och då. Då är det bättre att man är med på genomgång, får tips och råd och försöker träna en stund. Men funkar det inte är det bättre att avsluta försöken den dagen och istället försöka igen själv i lugn och ro några dagar senare. Så småningom brukar det gå bättre och då kanske man snabbare kan komma till fokus och lyckas göra mer även på själva kurstillfällena.

Styrka, stadga och samarbete kan ibland tränas samtidigt som man har lite nytta av sin glen (förfäderna användes ju som arbetshundar). Här dras några lätta snöstakar - hunden tränas i att inte avvika åt sidan till några spännande dikesdofter under dragarbetet, och att stå still en stund med jämna mellanrum.

Konkurrens kan funka

Det finns exempel på glennar som är svåra att få riktigt intresserade och engagerade när man tränar på egen hand, men som däremot anstränger sig lite extra och ska visa sig på "styva linan" om det är andra hundar och människor runt om. Det finns hundar som

plötsligt kan nya saker, bara genom att de fått vänta vid sidan av och titta på när föraren varit med andra hundar och hjälpt dem i någon övning. När det sedan varit glennens tur så går det som en dans trots att den hunden inte tränat just de sakerna tidigare. ”Kolla på mig allihop, jag satt i buren och tittade på er mesproppar förut – jag kan minsann det här redan!”

Att behöva sitta vid sidan av och vänta och ha lite tråkigt en stund kan göra susen för vissa hundars motivation när det blir deras tur att jobba

Var uppfinningsrik & ha kul med din hund!

Om man har något som glennen gillar eller går igång på kan man ibland använda det till att lära den andra saker. Ett exempel är en glen som inte gått att få vidare intresserad av att apportera föremål (hämta boll eller leksak) men som älskar att på pin kiv sno och rusa runt med mattes handskar varje eftermiddag när hon kommer hem från jobbet. Genom att busa med handskarna tillsammans med hunden, börja kasta dem medvetet till honom och belöna med en gotta varje gång han tog tag i kastad handske, gick det att, successivt via små steg, så småningom få hunden att hämta handsken på kommando. Efter det gick det även att få honom att hämta bollar och andra föremål med lite träning.

Ett annat exempel är en glen som inte tyckte att godis var så värst gott och som därför inte tyckte trixträning m m var något som var värt att hålla på med. Husse testade då att ge den lite allt möjligt, däribland ost. Det visade sig att hunden gillade ost oväntat mycket. Med ostbelöningar gick det betydligt lättare och roligare att träna in lite olika enkla trix. Efter ett tag kunde husse ta en annan typ av godis in emellan ostbitarna under trixträningen och på så sätt genom association träna in att även den andra typen av godis var god. Till slut kunde den andra typen av godis användas ”ensam” som hyfsat stark belöning.

Ett tredje exempel är glennen som inte brydde sig om kompleksaker, tills matte fick tag på en som hade flera egenskaper som tilltalar en glen: riktig päls (som om det vore ett litet bytesdjur) och pipis (låter som ett litet djur). Leksaken hade dessutom ett inbyggt (kraftig) rep som gjorde den relativt hållbar och lätt att dra på marken från hunden, som

ett litet bytesdjur som smiter iväg. Gissa om glennen gillade det! Så småningom kunde matte även börja alternera "bytesdjuret" med andra, liknande leksaker som även de hade pipis och inbyggt rep men med fluffig fiberpäls istället för riktig päls (bra för både djur och plånbok).

All sådan här typ av träning behöver göras i små steg fördelat över längre tid. Vissa saker går trögt, andra lätt, man vet inte riktigt vilket det blir innan man testat. Det kan vara spännande att först försöka fundera på hur man ska kunna "lura" hunden att gilla olika saker via sådant de redan tycker om, för att sedan testa och se hur det går.

För att inte tala om trixträning när man väl hittat en bra belöning. Ingen behöver ju egentligen en hund som kan gå zick-zack mellan benen! Men man har haft en rolig stund tillsammans med sin hund, och hunden har blivit aktiverad, fått träna hjärnan och samarbetat med sin matte/husse oavsett vad själva resultatet blev. Den upptränade förmågan att fokusera, samarbeta (om än kort) har både husse och hund nytta av i vardagen, vid till exempel vardagshyfsträning, hundmöten mm.

Att lära glennen gå zick-zack mellan förarens ben är visserligen onödigt, men kul och bra som samarbetsträning. Med några hundgottor i varje hand och vara snabb med belöningarna så snart hunden rör sig åt rätt håll, går det lätt!